

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

NAŠ UVODNIK

Za spravo med mrtvimi

Naša zahodna kultura je zrastle iz treh korenin: iz judovske, grške in rimske.

Ena značilnosti teh treh osnovnih kultur je spoštovanje umrlih. V vsaki teh kultur najdemo spoštovanje umrlih, ki so ga izkazovali tako, da so svoje rajne s spoštovanjem pokopavali. Tudi razbojnik in drugi hudodelci so imeli pravico do spoštovanja, ko so zadostili pravici.

Pri Izraelcih je značilno, da so svoje umrle pokopavali v zamljo, ali še rajši da so jih polagali v kako duplino. Zgled jim je dal oče Abraham, ki je ženo Saro pokopal v votlini na polju Makpeli (1 Mojz 23). Tudi upornega Absoloma so pokopali in sedem obešenih sinov matere Resfe ter Kralja. Tako ravnajo ljudje z mrtvimi do danes. Pokopavajo jih na lastnih pokopališčih.

Isto najdemo pri starih Grkih. V tem pogledu je značilna zlasti Sofoklejeva tragedija Antigona. Tiran ni pustil pokopati Antigoninega brata, ker se mu je uprl, Antigona ga je kljub temu pokopala. Prišla je pred tirana: »Ali nisi vedela za prepoved?« »Vedela, kako ne. Toda tega niso prepovedali bogovi, zato sem brata pokopala.«

Temu spoštovanju mrtvih so sledili tudi poganski Rimljani, ki so svoje mrtve pokopavali zlasti ob cestah, npr. ob via Appia. Njihovo spoštovanje mrtvih pa je veljalo vsem, tudi obsojenim na smrt. Tako so se ohranili grobovi krščanskih mučencev. En sam zgled: »Prokonzul je škofa Ciprijana obsodil na smrt z obglavljanjem, ker je ravnal zoper cesarsko prepoved. »Tako je blaženi Ciprijan pretrpel smrt. Zaradi radovednosti poganov so njegovo truplo pokopali kar v bližini« (Akta sv. Ciprijana).

To tradicijo je sprejelo tudi krščanstvo in jo še oplemenitilo z molitvijo za vse rajne, brez izjeme.

In sedaj kaj vidimo? Revolucije ne spoštujejo mrtvih. Nasprotnikom odrekujejo pošten pokop. Začelo se je s francosko revolucijo, se nadaljevalo z Leninovo in Stalinovo revolucijo in se z nacizmom prenese v Titovo Jugoslavijo in s tem tudi v Slovenijo. Svoje ideološke nasprotnike so pometali v kraška brezna, v reke, v morje. Še spomin nanje so hoteli izbrisati.

Toda politične razmere so se spremenile in postalo je mogoče obupati spomin tudi na take žrtve in jim dati primerno čast. Na Primorskem se je to zgodilo z žrtvami cerkniške tragedije. Svojo čast so dobili partiji, ki so padli ob nemškem napadu na Cerkljevo ob koncu januarja 1944, in tudi oba kaplana in druge žrtve, ki so jih likvidirali na Lajšah nad Cerkljem in vrgli v brezno. Že dvakrat je bila spominska maša.

Sedaj se oglašajo po Dolenjskem. Žrtvam medsebojnega obračunavanja za časa revolucije in po njej so začeli postavljati spominske plošče z imeni. Piše v Delu: »Taka spominska znamenja so odkrili v že več kot 40 krajih na Dolenjskem, Notranjskem, v Suhi Krajini in na delu Gorenjske.« Na Primorskem so tako znamenje postavili v Črnem Vrhu. Drugod še čakajo.

Toda istočasno se pojavlja ideološka nestrpnost na eni in na drugi strani. Borci ugovarjajo, da gre za »kolaboracioniste« in da se ob takih priložnostih slišijo hujskaški govori; toda pišejo tudi, da se na drugi strani rušijo spominska znamenja NOB (Delo, 9. okt.).

Zato pomislimo: Ali se hočemo vrniti k naši evropski kulturi in spoštovati vse umrle, na katerikoli strani so zaključili svoje zemsko popotovanje? Padle vojake v prvi in drugi svetovni vojni so dostojno pokopali povsod. Iz Rusije vračajo italijanske vojake in jih prepeljujejo v domovino. V Kranju so na pokopališču uredili grobove padlih nemških vojakov. Torej okupatorjevih vojakov, kar je prav in pošteno. Ali smo zmožni takega spoštovanja do vseh naših mrtvih, brez ozira na to, na kateri strani so postali žrtve? Praznik vseh svetnikov in vernih duš, ki je vseh mrtvih dan, naj nam k temu pomaga, da ne bomo še naprej del balkanske kulture, temveč da vstopimo v Evropo kot kulturni narod, ki spoštuje vse mrtve.

K.H.

»O problemu prisilne emigracije beguncev v Istri smo razpravljali tudi v izvršnem odboru. V zvezi s tem smo izrazili našo zaskrbljenost in nezadovoljstvo nad tem dogodkom. Izrazili smo strah, da se hoče na ta način namenoma spremeniti demografsko stanje narodnostno mešanih ozemelj, ki so pod varstvom jasnih

Zgodovina se ponavlja?

mednarodnih pogodb. Nanašam se na posebni Statut Londonskega memoranduma, poleg nadaljnjih pogodb. Obrnili smo se že in se še bomo obrnili na italijansko zunanje ministrstvo kakor tudi na kompetentne

Volitve v Trstu

Kandidatne liste v Trstu, Devinu-Nabrežini in Miljah

Proti vsakemu pričakovanju je bilo za delne upravne volitve prihodnjega 21. novembra v večini občin v državi predloženih več list kot na prejšnjih po proporcionalnem volilnem sistemu. Ta ugotovitev velja pri nas za tržaško občino, kjer je bilo v roku predloženih kar trinajst list z 8 županskimi kandidati. Njihova razporeditev je naslednja.

S skupnim županskim kandidatom Riccardom Illyjem nastopajo naslednje liste: Zavezništvo za Trst (ki uživa podporo tudi SSK, PRI, Zelenih in gibanja La Rete), DSL (Demokratska stranka levice Ochettove smeri) in KD (Krščanske demokracije, ki sledi liniji komisarke Anselmijeve).

Kandidata Giulia Staffierija podpirajo poleg Liste za Trst še Nacionalno zavezništvo (misovci), Gibanje ljudskih kristjanov (desni disidenti KD) in lista upokojencev.

Poleg teh dveh koalicij nastopajo še naslednje posamične liste z lastnim županskim kandidatom:

Severna liga (kandidat za župana Federica Seganti), SKP (Stranka ko-

munistične preнове Cossuttove smeri), ki za župana kandidira Stojana Spetiča, Sredinska unija (kandidat za župana Giancarlo Lo Cuoco), Evropski socialisti (del PSI in PSDI), katerih kandidat za župana je Ladi Minin, Humanistična zveza, katere kandidat za župana je Pino Rosenwirth in pa lista Fašizem in svoboda, ki ji načeljuje kandidat Giorgio Pisano.

Slovenski kandidati so prisotni v glavnem na listah Zavezništva za Trst (dr. Peter Močnik in dr. Andrej Berdon kot predstavnik Slovenske skupnosti), Demokratične stranke levice in Stranke komunistične preнове.

Največje možnosti za pripustitev v drugi krog volitev (balotažo) imajo županski kandidati Illy, Staffieri in Seganti.

Sarajevo: nekdo seje sovraštvo med različnimi veroizpovedmi

Sarajevski in sploh bosanski dogodki so nam postali, žal, že vsakodnevna rutina. Z brezbriznostjo jim še sledimo.

Pred našimi očmi se stopnjuje prvi genocid, saj so žrtve nasilja civilisti. Sarajevo je postalo veliko koncentracijsko taborišče, ki ga obkrožajo tri vojske; srbska (prvi napadalec), hrvaška in muslimanska.

Zabeležiti moramo tragedijo v tragediji, ki bi se lahko razširila še drugam po Evropi, za kar so tudi

dokazi: nekdo hoče spremeniti sedanjo morijo v nesmiselni boj med veroizpovedmi. Nekdo seje sovraštvo ne le med etničnimi skupinami, temveč tudi med pripadniki različnih veroizpovedi: kristjani proti muslimanom, pravoslavni proti katoličanom. In to se dogaja po nekem »vzorcju«, ki je bil že dobro preizkušen v Libanonu.

Vsiljuje se nam vprašanje: ali ni nevarno, da se isto medversko sovraštvo razširi po Evropi, kjer so muslimani begunci?

Tej strašni igri so že podlegle nekatere javne osebe. Član obrambnega grškega ministrstva Spiliotopulos se je tako izrazil v nekem intervjuju za grški časopis Apogevmatini 9. maja 1993: »Neka vatikanska banka naj bi poskrbela muslimanom orožje za dva milijona dolarjev, kar naj bi služilo za uničenje srbskih pravoslavcev.«

Kalabriški metropolit Ambrož, član stalne sinode pravoslavne Cerkve, je ponovil svoje obtožbe proti papežu. Očita mu, da sovraži pravoslavce do smrti, da kuje zarote proti njim z namenom, da jih uniči, in da je zakrivil celo vojne zločine.

Te in še ostale izmišljene in hude obtožbe so za nekatere ljudi sprejemljive in jim verjamejo.

Na žalost sovraštvo rojeva nova sovraštva. In kam nas bo vse to privedlo?

Pretrsljiva vest: klonacija človeškega zarodka

Nekemu ameriškemu znanstveniku je uspelo ločiti začetne celice človeškega zarodka, tako da ga je razdelil v dva podobna zarodke. Tak postopek je znan kot klonacija. Klonacija je torej razdelitev začetne celice v dva ali tri zarodke, ki sta ali so popolnoma enaki med seboj.

To ni nobena novost, ker se to dela že pri živalih in v laboratorijih za genetično diagnozo. Raziskovanja so torej šla korak naprej, toda v nevarno smer. Starši bi tako, vedno v laboratoriju, lahko dali na svet prvega otroka, po želji še drugega, popolnoma enakega prvemu.

Časnikarji so dali temu dosežku naslov: fotokopija človeka ali ustvarjanje rezervnega otroka.

Nekateri bi radi upravičili ta nezaslišani postopek s tem, da bi lahko drugi dvojček dal svoje telesne organe prvemu v slučaju bolezni. A nekateri znanstveniki so že sedaj izključili to možnost: če je prvi bolan, bo bolan tudi drugi, saj sta enaka.

Vsakdo lahko razume, da se odpirajo tu neštete možnosti, a hkrati nevarnosti.

Ta poskus, ki se izvaja v labora-

toriju s pomočjo laserja, je iz etičnih razlogov obsodilo že veliko številu znanstvenikov, saj vse, kar je možno, ne more biti dovoljeno.

Poziv ministru Andreotti

Deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar se je zahvalil italijanskemu zunanjemu ministru dr. Ninu Andreotti za pismo, v katerem je napovedal, da bo vlada predlagala skupno šest milijard lir letnega prispevka za potrebe slovenske manjšine namesto napovedanih treh milijard. SSK pri tem opozarja ministra, da se je to sicer zgodilo, a nikakor ne zadošča za premostitev kriznega stanja naših osrednjih ustanov, ki je nastalo, ker še vedno ni bil odobren pravičen zaščitni zakon. Italijanski

(se nadaljuje na 3. strani)

Prva zaposlitev, škedenjska železarna, arzenal, tovarna Velikih motorjev so še nerešeni problemi Trsta. Stavkajoči delavci opozarjajo nove politike!

Odkod veselje nad življenjem?

V Cerkev na Slovenskem smo prejšnji teden poimenovali Teden za življenje. Spomnil naj bi nas, da je vsakršno življenje dragoceno. Kristjani vemo, da življenje prihaja od Boga, zato ga spoštujemo. Pobuda je nadvse dragocena in potrebna, kajti kdor se danes srečuje z ljudmi, zlasti mladimi, ve, kako malo je v njih veselja do življenja. Kako naveličani so ga. Svojevrstni paradoks! Starši so se morda morali odreči marsičemu, da so nadaljevali šolanje, njihovi otroci pa imajo vse, a se jim zdi šola nesmiselna in vsak napor odveč.

Ker je vsak napor odveč, veliko mladih ne konča šolanja. Ker se ne splača za nič žrtvovati in se ničemu odpovedati, se lahko zapiješ in ti ni treba življenja zaradi tega jemati tragično (alkohol med mladino ni redki pojav). Zasvojenost z alkoholom in strast po zabavi hromi voljo do resnega dela in zaposlitve. Od tu je do mamila lahko samo še korak... Sicer pa napisane stavke čivkajo že vrabci na strehi.

Mladi in drugi ljudje brez veselja pa hrepenijo po njem. Želijo biti veseli, zato romajo od zabave do zabave, od diska do diska, od stadiona do stadiona, od gostilne do gostilne. Njihovo upijanje je v globini krik po smislu in temeljnem veselju do življenja.

Danes obstaja glede veselja namreč temeljna zmeta ali nesporazum. Ljudje mislijo, da bodo dosegli veselje z vztrajnimi veseljačenji. Zato mladi begajo od zabave na zabavo

ter se bojijo za trenutek se ustaviti. Pri tem največkrat posnemajo dobršen del starejših, ki komaj čakajo, da bodo šli na zabavo. Sodobni človek si privoščiti zabave že čez mero, pa naj gre za pijačo, spolnost ali kaj drugega. Nekateri pravijo, da je v službah v ponedeljkih zjutraj strahotno težko, ker so ljudje utrujeni od silnih zabav.

In to je temeljni nesporazum sodobnega sveta. Veselje ni vsota mnogih veseljačenj, saj je po veseljačenju potrebno novo, da ne pademo v žalost in gnus življenja. Ne, veselje lahko začuti človek ob rešenih najglobljih življenjskih vprašanjih. In to nam daje Kristus. Vera vanj, če je prava, nas mora napolnjevati z najglobljim veseljem. Če res verujemo vanj, se v naše srce naseli temeljno veselje do življenja, ki traja in ne potrebuje umetnih veseljačenj, da bi se vzdrževalo. Nasprotno, krščanskemu veselju so taka strastna veseljačenja smešna in nepotrebna. Dokaz, kako veseljačenja ne prinašajo veselja, so današnje generacije mladih, v katerih ni volje do življenja, ki so apatične in naveličane...

Veselje, ki nam ga daje Kristus, bo potrebno poživljati ob srečevanju z njim v molitvi, pa tudi v srečevanju s Kristusom, ko služimo drugim. Smisel in veselje do življenja se nam poroda, ko se darujemo in živimo za druge ter ne iščemo samo lastnega ugodja. Tu nam ni treba niti h Kristusu, tu nas poučuje že dunajski logoterapevt Frankl. Tokrat je rešitev sodobnega problema nakazana. Jo bomo sprejeli? **Božo Rustja**

Srečanje evropskih škofov o problemu manjšin Brixen 18. - 22. oktobra

Po naročilu Evropske škofovske konference — zanjo je predvsem zaslužen njen prejšnji predsednik, kard. Martini — je bilo v Brixnu zborovanje škofov na temo Cerkev v Evropi: skupnost, ki je dosegla spravo med narodi in etnijami.

Prisotni so bili škofje iz Madžarske, Romunije, Slovenije, Hrvaške, Poljske, Španije, Švedske, Avstrije, Nemčije in Italije, torej škofje, ki imajo v svojih škofijah eno ali več narodnostnih skupnosti.

Zborovanje je vodil bocensko-brixenški škof Egger.

Škofje so na srečanju najprej ugotovili, da prinaša prisotnost narodnostnih manjšin v državah različne svojstvenosti, v nekaterih primerih tudi bremena preteklosti. Nujna pa je pravica manjšin, da jim država po sprejetih načelih omogoči obrambo in razvoj jezika in običajev. Država je dolžnik do manjšin, mora braniti in utrditi njihovo identiteto, ne glede na njihovo številčnost.

Zagotovljen obstoj manjšine zagotavlja sožitje med narodi.

Demokratičnost države se kaže predvsem v odnosih do etničnih in verskih manjšin. Privilegirane manjšine je znak moči, kar pripomore, da se manjšina ne zapre vase. Le narodnostna skupnost z globokim čutom za svojo identiteto lahko postane obogatitev za večinski narod.

Škofje čutijo kot svojo dolžnost pospeševati pravico posameznih etničnih skupin, da si okrepijo etnično, kulturno in versko identiteto.

Potrebno je ustvariti posebne strukture na škofijski ravni, ki naj utrdijo identiteto posameznih skupin in institucionalizirajo dialog med večino in manjšino.

Pri tem sta pomembna dobro socialno in versko oblikovanje cerkvenih delavcev. Brez dobrega poznanja jezika ni mogoče razviti nobenih stikov, kar seveda velja za škofove in duhovnike.

V tem smislu so škofje podčrtali odločilni doprinos papežev poslanice ob Dnevu miru leta 1989: »Graditi mir, braniti manjšine« za razvoj pastoralnega dela med etničnimi skupnostmi v Vzhodni Evropi.

V tem kontekstu, kakor je posebej poudaril škof Egger, je važna škofova oseba, ki je posrednik, a tudi odločujoča osebnost pri pospeševanju medsebojnega zaupanja.

Na srečanju so sklenili, da bodo pripravili povzetek razprav, ki ga bodo posamezni škofje še naknadno pregledali in spopolnili, nakar bi izdali poseben dokument, ki bi usmerjal delo škofov v tistih škofijah, kjer žive manjšine.

Vloga Cerkev je v reševanju manjšinskih problemov lahko velika, zato bo njeno prizadevanje v bodoče nedvomno pripomoglo k izboljšanju položaja teh narodnih skupnosti.

Dobro poznamo vlogo Cerkev v času fašizma v naših krajih. Nekaj podobnega se je dogajalo v Šleziji in na Poljskem. Komunistični režim ni dovoljeval materinskega jezika v šoli, Cerkev ga je uporabljala v liturgičnih obredih.

Za sožitje pa so potrebni medsebojno sprejemanje, razumevanje in tudi hvaležnost za bogastvo, ki ga prinaša prisotnost manjšine v cerkveni skupnosti.

Danes je na svetu 8000 manjšinskih skupnosti. Od vseh škofov, ki so bili prisotni na srečanju, so ver-

jetno le slovenski škofje dali točne podatke o svojih manjšinah: v Sloveniji živi v osmih župnijah 3.064 Italijanov in 10.280 Madžarov v treh župnijah. Kot vemo, imajo slednji zagotovljenega zastopnika v parlamentu, v Italiji pa se postavljajo nove ovire razvoju naše manjšine.

To srečanje škofov je bilo velikega pomena, ker je Cerkev pokazala civilni družbi zgled, kako naj ravna z manjšinami. Vsekakor je to korak naprej v upoštevanju manjšin, ki mora v nadalje obroditi svoje sadove.

Papeževa prošnja za molitev

»Naloga voditi Cerkev v službi evangelizacije, posvečevanja in ljubezni, je zahtevna. Poleg tega je moja stalna skrb, da gradim edinost med različnimi krajevnimi Cerkvami. Istočasno pospešujem pravičnost, solidarnost in mir med narodi, in to v času tolikih napetosti. Dodam še druge skrbi in napore, ki so v zvezi s Petrovo službo.

Prav zato vas zelo prosim za posebno molitev k Bogu, da bi mi nakhonil potrebno moč za prizadevanja, sploh pa da bi se použil, po zgledu svetega Pavla, v službi Cerkev.«

Enciklika Veritatis splendor

II. POGlavJE

»Nikar se ne prilagajate miselnosti tega sveta« Učiti, kar se sklada z zdravim naukom.

Živ in ploden vir moralne teologije v Cerkev je Sveto pismo. Cerkev ga je zvesto čuvala, torej, kar uči, je božja beseda; ni pa učila le to, kar moramo verjeti v pomoč nam je, da po tem nauku usklajujemo naše obnašanje. Vodi pa jo Sveti Duh, kar v celotni resnici.

Nam v pomoč pa je moralna teologija. To je veda, ki sprejema in odkriva božje razodetje in obenem odgovarja na človekova vprašanja in zahteve. Zato je odprta vsem ljudem. Je obenem teologija, ker je Bog alfa in omega vsega.

Že Vatikanski cerkveni zbor je vabil teologe, naj posvečajo posebno skrb izpopolnitvi moralne teologije ter jih navaja k temu, da, v spoštovanju metod in zahtev, iščejo najprimernejši način, kako posredovati božji nauk sodobnemu človeku.

Prizadevanje in iskanje mnogih teologov je dalo že dobre, zanimive in koristne sadove: škofje sprejemajo s hvaležnostjo vse to delo in jih vzpodbujajo, naj si nadalje še prizadevajo. Obstajajo pa neka tolmačenja, ki niso v skladu z zdravim naukom. Med drugim je namen te enciklike prikazati potrebna načela za spoznanje, kar nasprotuje nauku.

Današnja družba zelo poudarja pojem svobode, kakor tudi dostojanstvo človeka, njegove enkratnosti, spoštovanje vesti. Toda nekateri se ločujejo od prave resnice o človeku, ki je navsezadnje božja stvaritev, ustvarjen je po božji podobi. Nujno je vrniti se na pravo pot, v prečiščenje pojmov v luči vere.

Nekateri povzdigujejo svobodo kot absolutni pojem, osebno vest pa na raven edinega razsodnika. Vsako se hoče primerjati s svojo resnico, ki je drugačna od bližnjega. Toda na ta način trpi sama resnica.

(dalje)

ŽIVIMO S CERKVIJO!

Vsi sveti

1. november

»Na praznik vseh svetih (1. nov.) se spominjamo predvsem tistih nešte- tih nebeških izvoljencev, ki na zemlji njihove skrite, a pred Bogom in v resnici velike svetosti, nihče ni spoznal in priznal. Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Kristusova milost. Ti so namreč znali z božjo pomočjo tisto posvečenje, ki so ga pri krstu preje- li, v življenju ohranjati in izpolnje- vati. Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko to- lažbe in poguma vsem, ki so se po- dali na pot Kristusovih blagrov, da morejo s potrpežljivostjo in ljube- znijo zmagovati nad svojimi notran- jimi in prav tako zunanji bridkosti in težavami. To je slove- sni godovni dan naših dragih, v Kri- stusu starejših bratov in sester, ki so dober boj izbojevali ter ga dokonča- li, vero ohranili. Zda se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju, s svojim zgledom svetijo tudi nam, kažejo, kako priti do zmage, ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti« (F. Oražem).

Praznik vseh svetih se ni hitro uveljavil. Šele papež Gregor IV. (827-844) ga je preložil na 1. novem- ber in ukazal, naj se slovesno praz- nuje v vesoljni Cerkev.

Ponekod slavijo 1. november kot dan mrtvih. Cerkevno bogoslužje se spominja vseh vernih rajnih 2. no- vembra. S tem praznikom Cerkev opozarja vernike na resnico o obče-

stvu svetnikov, moli za trpeče v vi- cah in spodbuja vernike, naj tudi sami tem dušam pomagajo z molit- vijo in žrtvami. Za širjenje tega praz- nika so se najbolj zavzeli benediktin- ci. Sveti Odilo, opat v benediktinskem samostanu Cluny v Franciji, je leta 998 določil drugi no- vember za ta spominski dan. Iz Clu- nyja so praznik počasi vpeljali tudi drugod.

Ob prazniku vseh svetih in vseh vernih pokojnih kristjani obujemo vero v večno življenje, v življenje, ki se ne konča v črni jami. Zaradi te ve- re slišimo očitek, da smo za vprašanja tega življenja preveč pasivni, da se premalo brigamo za možnosti, kako bi ta svet in čas, v katerem živimo, izboljšali. Ta očitek je za nekatere čase krščanske zgodovine delno upravičen, ne velja pa za krščanstvo kot celoto.

Zapoved ljubezni obvezuje kristja- ne, da ne samo priskočijo na pomoč v posameznih primerih stiske, tam- več da se zavzemajo za izboljšanje družbenih struktur. Kdor veruje v vstajenje, je prepričan, da bo konč- no Bog sam na koncu požel žetev, ki zori v človeški zgodovini.

Obiskujemo grobove naših rajnih. Neme priče človeškega življenja so. Njihova počivališča smo okrasili s cvetjem in prižgano svečo. To nas spominja na vero in ljubezen, ki smo ju podedovali od njih. Naj bo to iz- raz naše hvaležnosti!

I.šk.

Vseh mrtvih dom... Ne samo rože na grobove...

Papež Janez Pavel II. 15 let v službi Cerkev

V soboto, 16. oktobra, je minilo 15 let, kar je bil izvoljen krakovski nadškof kardinal Wojtyła za pogla- varja Cerkev. Ko se je po izvolitvi prikazal v loži vaticanske bazilike, je bilo za Rimljane in ves svet izredno presenečenje, ker se je z njegovo iz- volitvijo pretrgala večstoletna tradi- cija, da je bil za papeža vedno izvoljen italijanski kardinal. Novi papež pa je takoj vzbudil simpatijo s svojim pozdravom: »Odprite srca Kristusu!« in pa ker si je priv-

zel ime svojega prednika papeža Ja- neza Pavla, ki je pred njim vodil Cerkev samo 31 dni.

Janez Pavel II. je takoj pretrgal z navado, da so papeži le izjemoma za- puščali Vatikan. Hotel je priti v osebni stik s čim večjim številom kra- jevnih Cerkev. Kar 61-krat je zapu- stil Italijo in obiskal številne narode po vseh petih celinah. V Italiji sami je doslej opravil 114 obiskov in ro- manj. Statistični podatki pravijo, da je sveti oče na potovanjih izven Ita- lije prepotoval 870.000 km, imel 1900 govorov in se mudil skupno 418 dni.

Mladi slovenski glasbeniki iz Argentine so gostovali v zamejstvu

Srečanja z argentinskimi Slovenci so vedno posebna doživetja. Tako je bilo tudi prejšnji teden, ko so nas obiskali trije glasbeniki iz Buenos Airesa. Mezzosopranistka Ani Rode, basist Luka Debevec-Mayer in pianist Ivan Vombergar so že nekaj tednov v Evropi. Po srečanju s Slovenci v Parizu so bili med Slovenci na Korškem, potem so prepotovali Slovenijo in se zglasili tudi v našem zamejstvu.

Pianist Ivan Vombergar je dokončal študij klavirja in se poleg pedagoškega dela posveča koncertni dejavnosti kot solist in v komornih zasedbah. Pevca študirata na različnih argentinskih ustanovah. Vsi pa so zrasi v slovenskem okolju, ki jih je že od otroških let glasbeno oblikovalo.

Na Goriškem so gostovali v četrtek, 21. oktobra, in sicer s koncertom v Sedejevem domu v Števerjanu v organizaciji Slovenskega Centra za glasbeno vzgojo »Emil Komel«. Program je obsegal pesmi iz klasične li-

terature (Bach, Schubert, Strauss), operne arije (Mozart) in argentinske ter slovenske narodne pesmi. Program so popestrile tudi klavirske skladbe (Mendelssohn, Guastavino).

Na njihovem nastopu sta prijetno osvojili predvsem pristnost in človeška toplina, ki jo danes le malokje srečamo - žarek svetlobe v sivem in deževnem jesenskem večeru. To smo začutili predvsem ob izvajanju pesmi iz naše narodne zakladnice.

Slovenski glasbeni ustvarjalci iz Argentine so se v nedeljo, 24. t.m., mudili na Opčinah, v soboto zvečer pa so se srečali z mladimi študenti v klubskih prostorih v ul. Donizetti. V openski farni cerkvi so izvajali spored pretežno nabožnih skladb slovenskih in tujih avtorjev. Openski nastop sta omogočili Slovenska prosveta iz Trsta in župnija sv. Jerneja ap. v sodelovanju z združenjem Slovenija v svetu. Slišali smo izbor iz mednarodne in domače nabožne zakladnice, od Schubertove Ave Marie, Bachove Bist du bei mir in črnske duhovne My Lord what a morning, pa do Schoepfove Lepa si, Marija, Mavove Marija, Mati moja in znane Vavkrove Spet kliče nas venčani maj. Edino argentinsko Ariela Ramirez, pa so izvajalci posvetili rojakinji Lučki Kremžar - De Luisa, ki se je rodila v Argentini, poročena pa je v Trstu.

Številno občinstvo se je izvajalcem zahvalilo z dolgim aplavzom. Razveseljivo je, da zmore majhna slovenska skupnost v Argentini talente, ki se znajo uveljaviti tudi v širšem krogu glasbenih spoznavalcev. Ne pozabimo namreč, da so argentinski Slovenci tudi Bernarda, Veronika in Marko Fink ter Juan Vasle, ki so se že pred leti uveljavili kot odlični operni pevci.

K.-Ž.

Predlog zaščitnega zakona

Na predlog Slovenske skupnosti, slovenske komponente Stranke komunistične prenovе in Sveta slovenskih organizacij so senatorji in poslanci iz vrst Union Valdôtaine, Stranke komunistične prenovе, Südtiroler Volkspartei in Partito Sardo d'Azione 21. oktobra podpisali in nato predložili v senatu in poslanski zbornici v Rimu predlog zaščitnega zakona za Slovence v Italiji. Gre za začasno rešitev, ki naj poudari temeljne zahteve slovenske manjšine, ostaja pa odprta za možne širše pobude.

Predloženo je bilo besedilo, ki je sad večmesečnega dela v okviru skupnega slovenskega zastopstva in ki upošteva tudi popravke z zadnjega zasedanja skupnega zastopstva 18. oktobra. Takrat pa je ena izmed komponent predlagala še dodatno poglobljanje nekaterih vprašanj. SSK, SKP in SSO so bili mnenja, da ni mogoče več odlašati s predlogom v času intenzivnih priprav za predložitev vladnega osnutka. V tem trenutku je bistvenega pomena, da so tudi formalno, z uradnim predlogom znane zahteve slovenske manjšine ali vsaj njenega pomembnega dela v pričakovanju, da jih vlada pri svoji pobudi upošteva.

Vse tri komponente soglašajo s stališčem, da ostaja seznam predlagateljev odprt še za druge parlamentarce, saj si ne mislijo lastiti kakega prvenstva in ne želijo spodbujati polemik. Vse tri izražajo maksimalno pripravljenost, da v primeru, da uspe v kratkem roku še nadalje izboljšati besedilo in o njem doseči soglasje, izboljšajo ali umaknejo že predloženo besedilo in ga istočasno nadomestijo z novim, ki bi ga podpisal čim širši krog parlamentarcev. Do takrat pa je nujno, da leži v parlamentu vsaj ta jasen in uraden predlog o temeljnih pravicah in zahtevah naše skupnosti.

NAŠA GOVORICA

NADA PERTOT

Zadnjič smo nekoliko razmišljali o osebnih imenih, danes bi bilo prav, da si nekoliko osvežimo nekaj pravih v zvezi z njimi. Težave imamo s priimki, ker se tukaj ne moremo naslanjati na domačo govornico, saj imamo namesto priimkov domača imena, po katerih se prepoznavamo. Tako govorimo o Zofki Basovi, Janezu Martinčevem, Roku Babčevem itd. Za knjižno rabo pa veljajo pravila, po katerih se moramo ravnati. Teh napak ne delamo, ko govorimo, zelo pa grešimo v pisni obliki.

Seveda botruje naši napačni uporabi italijanski vpliv in s tem želja, da bi ostala ne glede na sklon oblika nespremenjena.

Za imena in priimke moškega spola velja naslednje pravilo. Obe imeni sklanjamo, to se pravi, da jima spreminjamo končnice: France Prešeren, Franceta Prešerna, Francetu Prešernu, Franceta Prešerna pri Francetu Prešernu, s Francetom Prešernom. Po istem zgledu bodo šli vsi priimki in imena, ki označujejo osebe moškega spola. Primer: Ivan Sedmak, Ivana Sedmaka, Ivanu Sedmaku, Ivana Sedmaka, o Ivanu Sedmaku, z Ivanom Sedmakom. Nekaj se spremeni zgolj pri priimku, ki se končuje na a. Tak priimek bomo sklanjali po zgledu hiša: Alojz Košuta, Alojza Košute, Alojzu Košuti, Alojza Košuto, pri Alojzu Košuti z Alojzom Košuto. Slovnica pa dovoljuje tudi sklanjanje po zgledu samostalnikov moškega spola, kar pa nam zveni zelo odmaknjeno: Alojza Košuta, Alojzu Košutu...

Za osebna imena ženskega spola pa je pravilo drugačno. V teh primerih spreminjamo končnico samo imenu, priimek ostane nespremenjen. Marija Grilanc, Marije Grilanc, Mariji Grilanc, Marijo Grilanc, o Ma-

riji Grilanc, z Marijo Grilanc.

Seveda so tudi tukaj lahko izjeme. Če se priimek končuje na a, mu lahko spreminjamo končnice po zgledu hiša. Oblika Ivanke Colje pa zveni tako tuje, da bomo raje vztrajali pri naslednjih oblikah:

Ivanka Colja, Ivanke Colja, Ivanki Colja, Ivanko Colja, o Ivanki Colja, z Ivanko Colja. Mislim, da je res naša dolžnost, da se ravnamo po teh pravilih, ker delamo sicer še dodatno zmedo pri uporabi lastnih imen.

Napačna raba prihaja na dan pri različnih obvestilih, posebno pri osmrtnicah, pri sporočilih o darovih, ki jih komu namenjamo. Pisali bomo torej: V spomin na Pavlo Radovič in na Franca Radoviča. Za osebna imena moškega spola na o, velja pravilo, da osnove ne smemo podaljševati na t, kot to delamo z imeni na e. To pravilo se zelo bije z našo govornico, vendar ga skušajmo spoštovati, čeprav nam Ivota, Markota, Zdravkota zveni bliže od Iva, Marka, Zdravka. Vsa druga imena sklanjamo enostavno po zgledu navadnih samostalnikov moškega spola. Pri imenih, ki se končujejo na e, podaljšujemo osnovo s t, pri tistih, ki se končujejo na i in pa na r (skoraj vedno) pa z j.

Pisali bomo torej Franceta, Mileta, Igorja, Marčija, Ladija itd. Ta pravila veljajo seveda tudi za tuja imena. Zato bomo pisali: Riccardo Marangon, Riccarda Marangona, Riccardu Marangonu, Riccarda Marangona, pri Riccardu Marangonu, z Riccardom Marangonom in Patrizia Neri, Patrizie Neri, Patrizii Neri itd. Končnic pa ne spreminjamo pri ženskih tujih imenih, ki se končujejo na soglasnik: Nicol Žužek, Nicol Žužek, Nicol Žužek, Nicol Žužek itd.

Poziv ministru Andreotti

(nadaljevanje s 1 str.)

manjšini so upravičeno vrnilo prispevek na prejšnjo raven z zvišanjem od treh na štiri milijarde, poleg tega so ji zvišali še eno postavko, nesporemljivo pa je krčenje prispevkov za Slovence za kar dve milijardi lir. Zato SSK poziva ministra, naj poseže pri vladi za večje upoštevanje hudega stanja. Ravno tako ga prosi za hitro premostitev nadaljnjega problema, ki izvira iz dejstva, da so prispevek za Slovence vključili v poglavje finančnega zakona, ki za izkoriščanje sredstev terja šele odobritev posebnih zakonskih določil.

BESEDA BRALCEM

Spoštovano uredništvo!

V začetku me je Vaša rubrika Bralci pišejo navdušila opažam pa, da se Vaši zamisli malokdo odziva. Čeprav nimam v javnosti nobenih obveznosti, me zanima, kaj se v svetu in pri nas dogaja in v časopisih piše. Kot ljubiteljico lastnega naroda, a tudi samo kot človeka ali vernico, me marsikateri članek prizadene.

Edini dopis rubrike Bralci pišejo v Katoliškem glasu 21. oktobra me zanima, ker mislim, da ga je napisal profesor-javni delavec, ki ga poznam in po marsičem cenim ali grajam.

Toda ne glede na ta članek, ki je bil potreben, da se razčisti neka nerodnost, bi želela in vsem svetovala, naj se ne poslužujejo časopisov, ko gre za medsebojna trenja, obtoževanja, nerazumevanja, opravičevanja ali tudi olikane načine prerakanja. Vse to mislim, da ponižuje naš narod. Veliko je naših ljudi, ki ljubi vsakega poštenega pripadnika svojega naroda, neoziraje se na njegov svetovni nazor. Zato naj bi se s svojim nasprotnikom, naj bo to kulturnik, gospodarstvenik, politik ali narodni nasprotnik, vsak razgovarjal osebno, s pismi na privatni ravni. V naš časopis naj pride le to, kar blagodejno vpliva na občutljivega bralca v teh časih, ko vse udarja po človeku in se uveljavlja le okrutni nasilnež. Opustimo tisto hibo tako opevane demokracije, ki omogoča vsako svobodo, tudi nasil-

je, in s tem razkrajja čut odgovornosti. Naj časnikarji le protestirajo!

Res je, da sam Bog dopušča svobodo, toda evangelij nam nalaga tudi dolžnost, da svoje brate opozarjamo in opominjamo!

Zora Valentič Sfiligoj

Spoštovani g. urednik!

V Katoliškem glasu iz dne 21. oktobra v članku z naslovom »Še naivni Slovenci?« berem o pustolovščini senatorja Arduina Agnellija, ki je Srbom iz Krajine obljubljal skupne vojaške akcije, sam pa je bil deležen častnega meščanstva.

V članku se zaustavljate tudi ob pisanju ljubljanskega Dela, češ da so »naivni Slovenci« Agnellija kovali v nebo. Ob tem dodajate, da je treba besedi Slovenci dodati še definicijo »napredni in socialistični«.

Verjetno tudi Vi, kot samo ljubljansko Delo, ste glede odnosa slovenskih socialistov do senatorja Agnellija slabo informirani ali pa je kakšen drugi razlog, ki sili v kriminalizacijo slovenskih socialistov.

Katoliški glas dobite v Sloveniji:

Ljubljana: na Mačkovi 6
Maribor: ul. V. Kraigerja 2
Nova Gorica: v cerkvi Kristusa Odrešenika

Kot člani Slovenske deželne komisije PSI smo do senatorja Agnellija zavzeli odločno in jasno stališče, ki je negativno in to ne samo zaradi njegovega obiska v Krajini.

Ko je bil imenovan za komisarja tržaške federacije PSI, smo se slovenski socialisti, v znak protesta, avtosuspendirali iz stranke in s tem jasno povedali, kakšen je naš odnos do Agnellija in njemu podobnih oseb.

Naše gledanje do določenih napak v stranki smo potrdili tudi ob priložnosti zdajšnjih volitev za obnovo občinskega sveta v Trstu, ko smo se distancirali od stranke, ki se predstavlja v družbi s PSDI, in podprli kandidaturu Riccarda Illyja.

Dogaja se, da vse preveč ljudi nas radi očrni in to na podlagi pavšalnih in neresničnih tez. Kot slovenski socialisti smo se vedno potegovali in zagovarjali stališča, ki so v prid skupnosti. To bomo delali tudi v bodoče.

Iskren pozdrav

Rudi Pavšič

predsednik Deželne komisije slovenskih socialistov

Z veseljem beremo zagotovilo slovenskih socialistov, da bodo delali v prid naše skupnosti, toda ne moremo se znebiti vtisa, da so v preteklosti zagovarjali PSI in podpirali njene kandidate (ali pa vsaj molčali), tudi ko bi njihova manjšinska zavest zahtevala odločno odklonilno stališče. Oznako naivnosti pa smo si sposo-

dili od tržaškega dopisnika DELA, ki je od pamtiveka gledal s simpatijo na italijanske socialiste.

Cenjeno uredništvo,

v prejšnji številki je v rubriki Kaj pišejo drugi pomotoma izpadla ena vrstica, kar je povsem sprevrlo smisel besedila.

V članku beremo: »nekaterim uspeva uveljavljati prepričanje, da je demokracija višja kvaliteta življenja v družbi, ki ji je totalitarizem nasproten.«

Besedilo se pravilno glasi: »nekaterim uspeva uveljavljati prepričanje, da je demokracija le izboljšava totalitarizma. Vemo pa, da je demokracija višja kvaliteta življenja v družbi, ki ji je totalitarizem nasproten.«

T.S.

Cenjeni gospod urednik! Zveza slovenske katoliške prosvete se bo ob 50-letnici zaprtja taborišča v Gonarsu poklonila žrtvam v nedeljo, 31. oktobra.

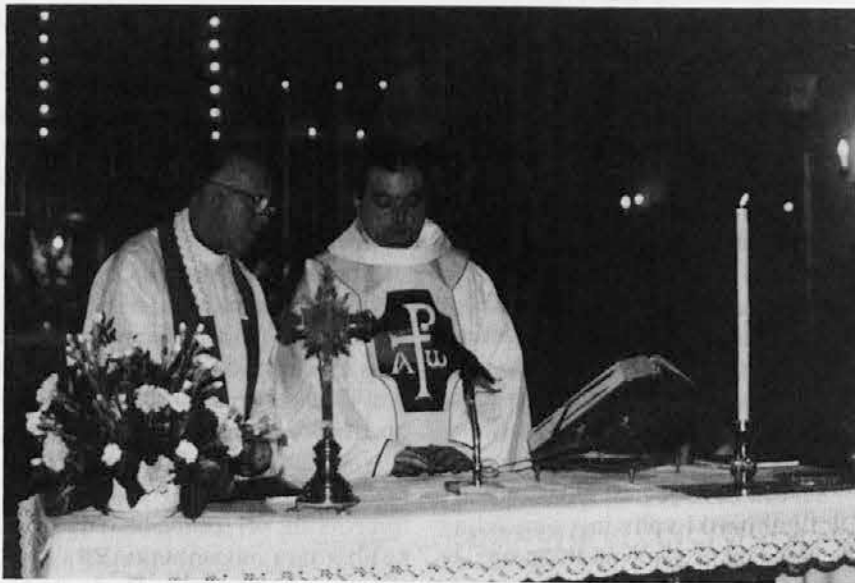
Tudi druge organizacije so to že storile; prof. Pahor Verri je ob tej obletnici pripravila knjigo. V knjigi so fotografije in risbe, ki prikazujejo življenje v gonarskem taborišču in tudi fotografije veličastne kriptogrobnice internirancev. Nobene slike pa ni, ki bi kazala vrste križev, kjer so bili prej pokopani gonarski ujetniki. Zato sem med svojimi fotografijami poiskal tisto s prejšnjim pokopališčem internirancev in Vam jo pošiljam. Če se Vam zdi, jo objavite v Katoliškem glasu ob priliki teh proslav.

Hvala lepa!

M.L.

Karlo Bolčina novi štandreški župnik

V prejšnji številki Katoliškega glasa smo poročali, da se je v nedeljo, 17. oktobra, v Štandrežu poslovil župnik msgr. Jožef Žorž, danes pa beležimo prihod novega župnika v štandreško faro. V nedeljo, 24. oktobra, so v Štandrežu slovesno sprejeli Krala Bolčina, ki ga je goriški nadškof premestil iz Podgore, kjer je bil župnijski upravitelj, v Štandrež za župnika. Veselo pritrkovanje je spremljalo prihod novega župnika v lepo okrašeno cerkev. Za to priliko so domačini okrasili tudi zunanost cerkve in glavna vrata oplešali z zelenjem in napisom - dobrodošli. Pred cerkvijo je župnika sprejela štandreška mladina in mu poklonila slovenski šopek.

Mogočno in praznično so zadonele orgle, pevci pa so zapeli novemu župniku v pozdrav.

Škofov vikar dr. Oskar Simčič je pred oltarjem s preprostim obredom

in branjem škofovega dekreta »ustoličil« Karla Bolčina za štandreškega župnika. Voščila in pozdrave štandreške farne skupnosti pa mu je izrekla Kristina Marušič.

V nagovoru je novi župnik spomnil številne prisotne vernike, da prihaja kot misijonar in da je vsem na razpolago in upa, da bo, z božjo pomočjo, kos nelahkemu poslanstvu pastirja vseh, ki si želijo in pričakujejo njegove in božje pomoči.

Sprejem dušnega pastirja je bil za vso štandreško skupnost velik praznik. Veliko ljudi se ga je udeležilo, pri sv. maši sta pela oba cerkvena zbora, mladina je pri obredu sodelovala z branjem beril, prošenj in daritvijo kruha in vina. Po sveti maši še pesem na trgu, nato pa srečanje v župnijski dvorani, kjer so vsi najprej dobili košček blagoslovljenega kruha, nato pa še marsikaj dobrega.

Misijonska nedelja na Goriškem

Nedelja je bila deževna, vendar se verniki niso ustrašili. Sv. maše so bile dobro obiskane in verniki so radi segli po brošuri Misijonska nedelja in dali svoj prispevek za misijone.

Poseben značaj je pa pretekla nedelja dobila v Kat. domu. Tam je misijonska skupina Marijine družbe in župnije Sv. Ivana pripravila tradicionalno praznovanje. Skrbne pomočnice so pripravile zelo bogat srečolov. Nagrade so pripravili številni goriški trgovci in tudi mnogi posamezniki, tako da je bil mikaven pogled na dobitke, razvrščene na mizah v atriju Kat. doma. Tako mikavno je bilo, da so ljudje pokupili skoro vse srečke in pobrali zelo številne dobitke. Domov so odhajali, kot bi jih obdaril sv. Miklavž.

Poleg srečolova je bil še kulturni del. Na odru je nastopila štandreška igralska skupina z veselo enodejanko Obravnava. Zaigrali so, kot bi bili profesionisti in ne amaterji. Gledalci so uživali in morda pri tem tudi pomislili na obravnave za številne korupcije, ki se dogajajo v naši državi. Kako znajo zagovorniki potvrditi resnico, ki pa na koncu le pride na dan, da more sodnik pošteno razsoditi.

MePZ Podgora v Kranju

Vsako praznovanje je prijeten dogodek, ki povezuje preteklost s prihodnostjo in vliva nova upanja.

V nedeljo, 17. okt., smo zjutraj slavili prihod novega župnika Vojka Makuca. V prvih popoldanskih urah pa smo se odpeljali proti Kranju, kjer nas je čakalo drugo praznovanje. Komorni zbor J. Gallus iz Kranja je slavil svojo 10-letnico delovanja in za priliko sta oba zbora naštudirala Gallusovo mašo za dva zbora »Missa canonica«: zbora sta odpela še vsak po pet skladb, nato skupno Ecce quomodo moritur iustus J. Gallusa in Je mrak končan J. Hladnika.

Pod oboki cerkve sv. Kancijana, ki slavi po svojih lepih freskah, so odmevali glasovi pevcev, razliti v celoto, ki se je prepletala v občuteno podanem izvajanju, obarvanimi s perfektno dinamiko in izredno finešo. Na slavnostnem koncertu so bili prisotni tudi ugledni predstavniki upravnega in političnega življenja: predstavnik izvršnega odbora občine Kranj, državni poslanec in predstavnik krščanskih demokratov Nace Polajnar, šef sekretariata za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj in najvišji predstavnik Zveze kulturnih organizacij (ZKO) Slovenije.

Komorni zbor Gallus je začel z vajami 14. jan. 1983. leta in je bil tudi prvi v Sloveniji, ki nosi to ime. Prvič je nastopil 20. maja 1983 prav v cerkvi sv. Kancijana. Voditeljica Angela

Krona večera pa je bil nastop ravnatelja škofijskega misijonskega centra. Don G. Baldas je z njemu prirojeno besedo spomnil na 20-letnico odhoda prve skupine devetih goriških misijonarjev, duhovnikov, redovnic in laikov, ki so v januarju 1973 odšli v Slonokoščeno obalo v mesto Bouake in tam postavili trdne temelje sedanjemu tako cvetočemu misijonskemu delu v škofiji Bouake in okolici. Povedal je še, da naš misijonski urad podpira tudi misijonarje in misijonarke iz krajev, ki so sicer sedaj v koprski škofiji, nekoč pa so bili v goriški.

Za njim je stopila pred zastor s. Pija, ki že vrsto let deluje v državi Togo. Osvetlila je naloge, ki jih redovnice opravljajo v misijonskih deželah: v bolnicah, v šolah, pri pouku žensk, a tudi pri katezezi. Njih delo dopolnjuje delo misijonarjev. Politični položaj v državi pa ni ugoden, ker vlada diktatura.

Zahvala

Misijonska skupina Marijine družbe in župnije sv. Ivana se zahvaljuje trgovcem in vsem drugim osebam, ki so velikodušno prispevali dobitke za srečolov.

Tomanič se spominja, kako jo je takrat po nastopu neka gospa besno napadla, naj se ne pojavijo več. Zbor je od takrat bil deležen uspehov doma in na tujem. Za seboj imajo 165 nastopov: pevci so prihajali in odhajali, odšli so skoraj vsi ustanovitelji.

Z našim zborovodjo M. Špacapanom so se pevci spoznali pod lipo na samostanskem dvorišču v Millstattu. Zbor, ki je pel pri maši, je nastopil na dvorišču, kot je tam navada še z narodnimi pesmimi.

V Kranju smo že bili pred dvema letoma in imeli tam samostojni koncert; zbor Gallus pa je sodeloval na naši Gallusovi proslavi ob visoki obletnici velikega mojstra.

Seja Sindikata slovenske šole

V sredo, 20. okt. 1993, je bilo v Jamljah srečanje med predstavniki goriškega in tržaškega Sindikata slovenske šole.

Glavni namen sestanka je bila sestava kandidatnih list za obnovo deželne šolske komisije, katere mandat se izteče 25. nov. 1993.

Sindikalni predstavniki so nato razpravljali o novi zakonodaji, ki zagotavlja pravno predstavništvo samo tistemu sindikatu, ki ima določeno število včlanjenih. Sicer slovenskemu Sindikatu tu ne manjkajo, vendar je članstvo formalno priznано le z

odtegljaji na plači pri posameznem šolniku. Tržaško tajništvo je s to akcijo že začelo, goriško pa bo zadevo predstavilo svojem članstvu na rednem občnem zboru, ki bo prihodnji mesec.

SSk o šolskem centru

Novi Slovenski šolski center v Gorici močno vznemirja vso slovensko javnost zaradi nerazumljivega zavlačevanja z dokončno ureditvijo telovadnice, dvorane in okolja. Svetovalska skupina Slovenske skupnosti je ta problem predstavila tudi novemu komisarju na sestanku pred nekaj tedni. Obljubam so sledila tudi konkretna dejanja, ki dajejo upanje, da bo v kratkem času prišlo do dokončne ureditve šolskega centra in do njegove otvoritve; svetovalca SSK sta imela v zadnjih mesecih vladanja prejšnje koalicije jasen vtis, da ta ni hotela dograditi in otvoriti centra iz strahu pred nacionalističnimi italijanskimi krogi. Glavni inženir občine Spanò je v imenu komisarja dne 8. oktobra sporočil svetovalski skupini Slovenske skupnosti sledeče.

Telovadnica, ki ima od 30.9.93 začasno dovoljenje za uporabo, bo v kratkem dobila še črte igrišč; manjkala bodo tako le še manjša dela, ki jih je skupaj z ureditvijo avditorijuma dala občina na dražbo; v zvezi s tem so 11. oktobra pregledali ponudbe tvrdk. Vsa stavba potrebuje seveda pred otvoritvijo vsa dovoljenja in preglede za dokončno uporabnost. V pismu niso omenjeni žaljivi napisi, za katere je tudi bila večkrat izražena zahteva, da občina poskrbi, da bodo izbrisani.

Tajništvo Slovenske skupnosti

Peč

19. oktobra sta si ga. Nada in g. Vitko nadela srebrno poročno krono.

Ga. Nada izhaja iz Budinove družine iz Mirna, g. Vitko pa iz Čevdekove s Peči. Oba otroka, ki sta jima dala življenje, Andrej in Damijana, sta sodelovala pri slovesnem zahvalnem bogoslužju mašne daritve kot pevca odnosno kot organistka in bravka. Ker so vsi po tradiciji pevci, jima je MePZ Rupa-Peč pod vodstvom Zdravka Klanjščka, tudi s solopetjem gdč. Mirjam, vso slovesnost v cerkvi, po maši ter na domu, povzdignil v enkratno doživetje. Slavolok ob vходу v njihovo domačijo, kjer se prepletata lepo domače družinsko življenje in mizarska obrt, je združil v sporočenem prijateljstvu veliko sorodnikov in znancev, zlasti s Peči, iz Rupe in Mirna.

Veseli čestitamo in želimo še obilnega blagoslova na mnoga leta!

Klavirski trio SCGV »E. Komel« v Celovcu

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

Poklon vojnim žrtvam

Ob 50-letnici zaprtja taborišča v Gonarsu

bo v nedeljo, 31. oktobra,

ob 15. uri sveta maša v gonarski cerkvi.

Po maši svečanost pred spomenikom.

Sodelujejo: dr. Andrej Bratuž

Mpz Štandrež. Recitatorji

Čestitke

Elija Mužič se je razveselil ob rojstvu bratca Fabijana. Njemu, srečnim staršem in vsem sorodnikom iskreno čestitajo župnijska skupnost Sv. Florijana, cerkveni pevski zbor in SKPD F.B. Sedej.

Prosvetno društvo »Štandrež« prireja

MARTINOVANJE

v soboto, 6. novembra, ob 20. uri v župnijski dvorani v Štandrežu.

KATOLIŠKA KNJIGARNA

Travnik

5. novembra, ob 18. uri

- Predstavitev pesniške zbirke Naša pravda Stanka Breščaka.

- Predstavitev izbora novel Ogenj Ive Breščakove.

O delih bo spregovoril prof. Albin Sirk.

- Razstava slik Tee Breščakove. Kritično presojo bo podal Jožko Vetrh.

Toplo vabljeni

PD »PODGORA«

Koncert nabožne glasbe v organizaciji U.S.C.I. - Gorica

Tržič (Monfalcone) nedelja, 31.10.1993, ob 11. uri v Cerkvi Marije Sv. Rožnega venca v istoimenski ulici (Chiesa del SS. Rosario).

Nastopajo: MePZ »Podgora« - Gorica

Komorni zbor »Gallus« - Kranj (SLO)

Program: - Jacobus Gallus - »Missa Canonica« osemglasna maša za dva zbora

- Samostojen nastop obeh zborov

- Skupni pesmi

Katinara

Ob predstavitvi knjige Jožka Gerdola (od leve: prof. Pavle Merku, Miro Oppelt in Jožko Gerdol)

V petek, 22. t.m., so v katinarski župnijski cerkvi predstavili knjižico z naslovom Župnija in cerkev Presvete Trojice na Katinari, ki jo je napisal Jožko Gerdol. Delo je bilo s številko 244 uvrščeno v zbirko Sakralni spomeniki Primorske, ki jo urejuje Marijan Breclj.

V knjižici je v slovenščini in italijanščini prikazana zgodovina naselja, župnije in cerkve na Katinari. To območje je bilo naseljeno že v prazgodovini, prvi zapis pa sega v leto 1346. Pri tem je ime naselja — Katinara — predmet različnih razlag.

Kuracija je tam nastala leta 1785: prej so prebivalci morali potovati do Gročane, da bi zadostili svojim verskim potrebam in obveznostim. Prvi kurat je bil p. Konstantin Hraster, ki je na Katinari služboval od l. 1785 do l. 1803. Domnevajo, da so gradbena dela trajala od l. 1785 do l. 1789. Po prizadevanju msgr. Franca Kosca je bila kuracija l. 1892 povzdignjena v župnijo. Zasluga župnika Huberta Leilerja je, da je l. 1931 notranjost cerkve poslikal znani Tone Kralj. O njegovih stenskih slikah, ki ponazarjajo presv. Trojico, Križev pot in štiri evangeliste, in njegovi umetniški poti, je v knjižici podan prispevek Ondine Pečar. Knjižica navaja tudi seznam vseh kuratov in župnikov, ki so se od l. 1785 do danes zvrstili na Katinari.

Delo je po obsegu sicer skromno, ni pa skromna njegova vsebina. Tako se je na petkovi predstavitvi knjižice izrazil prof. Pavle Merku. To je dragocena zbirka zgodovinskih podatkov, katerih zbiranje zahteva od človeka veliko potrpljenja in požrtvovalnosti. Jožko Gerdol je delo opremil na najresnejši in najboljši način. Katinarska cerkev s kraljevimi slikami je vredna zanimanja tudi v širšem prostoru. Knjižica nam pomaga razumeti preteklost, ker samo preteklost nas bogati. O freskah in umetniški poti slikarja Toneta Kralja je spregovoril časnikar Miro Oppelt. Spregovoril je tudi avtor Jožko Gerdol, ki je dejal, da knjižica noče biti znanstvena razprava ali zgodovinska študija, pač pa je samo poskus podati zgodovinski prikaz katinarske fare. V njej je zaobjel samo manjši del, vse ostalo bo morda še kdaj izšlo. S tem delom je hotel pritegniti pozornost na našo zgodovinsko preteklost, obdržati tisto nit, ki nas povezuje s predniki.

Knjižica, ki je izšla ob stoletnici nastanka katinarske župnije, je bogato opremljena s slikovnim gradivom iz življenja slovenskih vernikov. Bralec si lahko ogleda tudi celoten Kraljev križev pot s presv. Trojico in evangelisti. Delo je torej pomemben prispevek k spoznavanju naše

preteklosti in lahko rečemo, da povsej pravici spada v zbirko Sakralni spomeniki Primorske.

Ivan Žerjal

* * *

V soboto, 23. oktobra, je g. Just Lavrenčič, cerkveni organist, slavil 85. rojstni dan. Spomnila se ga je katinarska župnijska skupnost z g. župnikom na čelu, ki mu je še pred sv. mašo želel vse najboljše, veliko let zdravja in veselja v naši sredi ter da bi še naprej orglal in vodil cerkveni pevski zbor Bogu v čast in v prijetno spremljanje svetih obredov.

Po sv. maši so se starešine, cerkveni pevci in prijatelji zbrali v župnišču ter ob domači kapljici s pesmijo nazdravili priljubljenemu slavljencu. Gospa Meri Merlak pa mu je izročila pergament z voščili.

Brošura ob 80 - letnici Vinka Beličiča

Slovenska prosvetna matica je avgusta letos izdala spominsko brošuro ob 80. življenjskem jubileju pesnika Vinka Beličiča. Brošuro je napisal dr. Marko Udovič, ki se v njej spominja Beličiča kot profesorja in vzgojitelja.

Na začetku brošure je podana kratka zgodovina nastanka slovenskih šol na Tržaškem takoj po 2. svetovni vojni. Orisano je delo ustanoviteljev slovenskega šolstva v Italiji in težave, ki so jih le-ti imeli ne le v odnosu z italijansko komponento, temveč tudi s slovenskimi levničarji. Pri tem izstopajo liki prof. Srečka Baraga, Alojzija Geržiniča, Martina Jevnikarja, Maksa Šaha in seveda tudi Vinka Beličiča. Le-ta je opisan kot profesor slovenščine, urejevalec šolskih učbenikov in kot kulturni delavec, ki je večkrat tudi priskočil na pomoč Slovenski prosvetni matici. Brošura je opremljena s precejšnjim fotografskim gradivom, ki prikazuje življenje in delovanje na slovenskih šolah v prvih povojnih letih. Objavljeno je tudi pismo takratnega predsednika italijanske vlade De Gasperija šefu zavezniške komisije v Rimu admiralu Stoneju o problemu ustanavljanja slovenskih šol na Tržaškem z dne 27. novembra 1945. Na koncu brošure pa najdemo tudi partituro pesmi Pomladna, ki jo je na besedilo Vinka Beličiča uglasbil Mirko Filej.

Popravek

V seznamu urnikov sv. maš na Tržaškem je napačno zapisano, da je sv. maša v Podlonjerju ob 8. uri. V resnici je tam maša v nedeljah zjutraj ob 9. uri.

Bazovica

Kaj zmorejo mladi, če imajo sposobne voditelje?

Prejšnjo nedeljo je Mladinska gledališka skupina SKD Tabor uprizorila v Bazovici igro Geniji v kratkih hlačah.

Igra prikazuje, kakšna je današnja mladina. Mladini je všeč glasba, gibanje, ples, ima velike načrte, ki jih pogostoma spreminja in nalaga drugim, da se reši dela, truda, skrbi. Kako se rada zbira, srečuje, načrtuje, zabava.

Starejši radi nalagajo svoje odgovornosti drugim, mlajšim, da so bolj prosti, rešeni truda in skrbi. Igra prikazuje tudi šolo, ki se je zelo spremenila, saj mladina sama odloča in profesorji ne dosežejo dosti.

Izvedba igre, ki je iz povesti Slavka Pregla, je zahtevala od igralcev in voditeljev veliko truda, vaj, žrtev, ker se stalno spreminja, neprestano giblje, kar ugaja mladim. Pa tudi veliko sposobnosti.

Društvo Lipa in Slomškov dom se zahvaljujeta za lep nastop in voščila mladim, da bi pridno nadaljevali. Tako bodo koristili sebi in skupnosti.

* * *

Pripravlja se gostovanje gledališke skupine Beseda, ki bo uprizorila v bazovski cerkvi odrsko lepljenko o škofu Martinu Slomšku:

Božji vitez na slovenski zemlji

Uprizoritev bo na hvaležnico, 7. novembra, ob 17.30 v cerkvi. Igra se že igrali z velikim uspehom v Brdih, na Repentabru in drugih krajih. Za naprej je skupina Beseda z igro vabljen v Nabrežino, Kranj in mnoge druge kraje v Sloveniji.

Bazovci naj se zavedajo, da gre za izredno gostovanje. Prav tako tudi kraške vasi in Slovenci v Trstu.

Svoje glavček v Marijinem domu v ul. Risorta

Goriški igralci so za Misijonsko nedeljo doprinesli svoj delež z veseljo Svoje glavček.

Jedro igre predstavlja neugnan človeški element ljubezni in ljubosumja. V besednem dvoboju, kjer se fant in dekle istočasno privlačujeta in odbijata, treska in grmi, pade tudi marsikatera buška.

Izbrali pa so si še tretjo žrtev za spopad; nanj so padale vse puščice kot na grešnega kozla, ki naj prenese vso ihto razgretih srboritnežev. Polonca in Cila (Elena Bensa in Katja Sfiligoj), Tone in Jože (Ivo Špacapan in Valentino Pintar), protagonisti spletke, so vsak po svoje, kar se da razigrano rešili svoje vloge. In snobizem prenapetega zagrebčana, je ustvaril nekaj hrupnih komičnih situacij (Kohn - Robert Antoni). Potokar, gostilničar (Kazimir Černic), ves čas se hrabro bori za svoje zdravje, pa zagrebškemu frajerju ne ostane dolžan, vrača mu milo za drago.

Prešerni pevski vložki ustrezajo in so značilni pri obravnavanju take podeželske idile. Glasbena spremljava je odmevala kot nekako razkošje, ki dviga predstavo na višjo igralsko raven. Odrska oprema je do potankosti posnela tipično kmečko prizorišče.

Režiserju Franku Žerjalu je treba samo čestitati za izpeljavo in večstransko oblikovanje značajev te burkaste veseloiigre. Razumljivo, da tudi vsem ostalim sotrudnikom pri

glasbi, sceni in kostumih, pa tudi šepetalki.

Polna dvorana Marijinega doma ni štedila z aplavzi, saj so vsi nastopajoči doprinesli nekaj svoje mladostne razigranosti.

Pri obilnem misijonskem srečolovu pa verjetno tudi ni bilo razočaranja, okrog njega se je trl pravi biznis - kupčija. Tam pa sta imeli glavno besedo Dora Kosovel in g.a Norma Jazbec-Jež.

F.V.

Liste v občini Devin-Nabrežina

V tej občini so bile predstavljene štiri liste, ki se bodo 21. novembra potegovale za večinsko zaupanje občanov. Lista Skupaj za Devin - Nabrežino uživa podporo strank DSL, SSK, SKP in Zelenih in njen kandidat za župana je Giorgio Depangher. Severna liga nastopa sama, njen kandidat za župana je Rajmund Carli. Listi Državljeni za Devin - Nabrežina (del KD in PSL) načeljuje kandidatka Tiziana Ferluga, listi Gibanje za čisti zrak (misovci) pa načeljuje Franco Butazzoni.

Občina Milje

Za novembrske občinske volitve so bile predložene tri liste. Najbolj širok koalicijski značaj ima lista Skupaj za Milje, ki jo podpirajo somišljeniki DSL, SKP, Zeleni in Slovenska skupnost. Njen kandidat za župana je un. profesor Sergio Milo. Na tej listi kandidira tudi več Slovencev. Kandidat SSK je mladi Marko Šavron.

Severna liga se predstavlja sama. Mestna lista pa povezuje pristaše PLI in dela PSI.

Ko to pišemo, tržaško sodišče še preučuje dokumentacijo posameznih list, ki so bile v roku vlozene. Možno je, da kake liste ne bo pripustilo na volitve, če bo ugotovilo, da niso bile pripravljene in opremljene s predpisano dokumentacijo.

Seja izvršnega odbora SSO

V sredo, 20. oktobra, se je v Trstu sestel izvršni odbor Sveta slovenskih organizacij za obravnavo tekočih zadev.

Predsednica Marija Ferletič je na

začetku seje poročala o uspelem srečanju v Celovcu v sklopu primorskih kulturnih dnevoev na Koroškem.

Nadalje je seznanila odbor o prizadevanjih in srečanjih v zvezi z izplačilom in določitvijo deželnih prispevkov za leto 1993, za refinansiranje zakona za obmejna področja, za upoštevanje zahtev po zajamčenem zastopstvu v zvezi z razpravo v deželnem svetu o volilnem zakonu, za posege tudi dežele pri odgovarjajočih organih za oblikovanje na deželni ravni treznega zaščitnega zakona.

Poudarek je bil dan tudi sestanku v okviru skupne manjšinske delegacije s slovenskim ambasadorjem v Rimu Markom Kosinom. Prav nazadnje pa še s slovensko parlamentarno delegacijo na obisku v Trstu.

Nadalje je izvršni odbor razpravljal o širši programaciji kulturnega delovanja in vsega, kar je v tem oziru potrebno. Do tu vzpostavljena prepotrebna koordinacija na deželni ravni zahteva pospešitev ob sodelovanju vseh članic, posebej še krovnih. Pri tem SSO ohranja svojo vlogo osrednje organizacije brez katerkoli namere, da bi posegla v avtonomijo društev in ustanov, katerih interese in potrebe zagovarja. Vodstvo SSO je tudi razpravljalo o še neizvedenih programih za leto 1993.

Pastirček

Moti se, kdor iz gornjega naslova sklepa, da je Pastirček samo za otroke. Raje bi rekli, da je to prilika, ko naj bi TV pokazali hrbet in se posvetili Pastirčkovi vsebini.

Od prve do zadnje strani je za otroke in ne več otroke strnjjenih toliko svežih besednih utrinkov, da ti vzplamtijo čustva hvaležnosti do vseh, ki se zanj trudijo.

Ne vse naenkrat, ampak večer za večerom, v družbi mamice ali očka, none ali koga od bratov ali sester, naj ti iz Pastirčkovih strani spregovorijo njegove modrosti. Koristno in zabavno se lepo dopolnjujeta za trenutke tople domačnosti.

Pa na Pastirčkovo prilogo »Kazi stran« ne pozabi!

F.V.

Urniki poduredništva Katoliškega glasa v Trstu, ul. Donizetti 3: vsak ponedeljek in torek od 9. do 12.30. Telefonska številka 040 - 370.846, fax 040 - 633307.

Škedenj

Mladinski krožek je že začel letošnjo sezono. Na svojem prvem sestanku je določil delovni načrt do meseca januarja; obsega mesečna srečanja, razgovor z italijansko mladino v župniji, ureditev knjižnice, razne družabne večere. V mesecu novembru bomo začeli tudi z večeri, posvečenimi katehezi. Mladi so ustanovili svoj pevski zbor, ki trenutno šteje približno dvajset članov. Pev-

ske vaje vodi Aleksander Sluga, za petje in orgljanje redno skrbi Tamara, ki že pripravlja božični program.

V soboto, 13. novembra, bo vsakoletno martinovanje, ki bi letos moralo biti živahnije prav po zaslugi mladih.

1. novembra ob 14.30 se bomo spomnili vseh mrtvih s petjem nagrobnic na škedenjskem pokopališču.

Tržaški okteti je doživel 16 nepozabnih dnevov med Slovenci v Argentini. Imel je deset celovečernih koncertov, pel pri mašah, imel celo vrsto priložnostnih nastopov. Nepozabna so bila srečanja, topli sprejemi, občudovanje naravnih lepot. Našim »ambasadorjem« čestitamo za ta velik dosežek

ZLATARNA - URARNA

Šuligoj

Ustanovljena leta 1897

VABI

cenjene odjemalce in prijatelje na
otvoritev

obnovljenih prostorov, v soboto, 30. oktobra,
od 18,30 dalje

Gorica - Ul. Carducci, 49 - Tel. 0481/535657

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA

Knjižna zbirka za 1994

1. Koledar 1994
2. Ko se vračajo delfini (Bruna Pertot) novele
3. Možje s Snowy-ja (Ivan Kobal)
Življenjske usode slovenskih priseljencev v Avstraliji.
4. PRIMORSKI SLOVENSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON
19. snopič (2. dodatni snopič)
5. iz zbirke NAŠE KORENINE: ALEKSANDRIJKE (Dorica Makuc)
Življenjske zgodbe slovenskih deklet v Egiptu

Tvoja dobrota bo živela na veke

Stanko Pavlin moli ob grobu dr. Janeža v Lotungu na Tajvanu

Pri pogrebu dr. Janeža so nosili napis, ki ga je poslal predsednik Tajvana Lee Teng Hui: »Tvoja dobrota bo živela na veke.« Predstojnik kamilijancev p. Rizzi dodaja: »Bog

je neskončna dobrota, ki se je utrnila v velikem laičnem misijonarju - zdravniku dr. Janežu.« Misijonar Stanko Pavlin je bil edini Slovenec, ki se je udeležil pogreba.

OBVESTILA

V četrtek, 28. oktobra, bo ob 18. uri v galeriji Katoliške knjigarne prof. Zora Tavčar predstavila novi pesniški zbirki Bližanje Borisa Pangerca in Sledovi v pesku Marija Čuka.

Doberdob

V Doberdodu so v polnem teku priprave za obhajanje 25-letnice delovanja slovenskega katoliškega kulturnega društva »HRAST« in za praznovanje farnega zavetnika sv. Martina.

Program je bogat in razčlenjen: 12. novembra v farni cerkvi sv. Martina, ob 20.30, celovečerni koncert mešanega pevskega zbora »HRAST«.

25. novembra predstavitev obnovljenih orgel s koncertom.

1. decembra pa se bo društvo poklonilo spominu svoje pokojne članice Franke Ferletič s predstavitvijo publikacije, v kateri so zbrana njena glavna dela za odrske uprizoritve.

Za praznovanje sv. Martina sta v nedeljo, 14.11.93, predvideni dve sv. maši: ena ob 9. h in ena ob 15. h. Po sv. maši običajni blagoslov vozil in družabno srečanje.

Slovensko dobrodelno društvo v Trstu razpisuje letos svojo sedmo študijsko štipendijo iz sklada »Mihael Flajban«. Štipendija bo znašala 2.000.000 lir letno in bo trajala za vso redno študijsko dobo, v kolikor bo lastnik zadostil pogojem pravilnika. Štipendija je namenjena slovenskim zamejskim visokošolcem, ki se bodo vpisali na tržaško ali videmsko univerzo v akademskem letu 1993/94.

Za podrobnejša pojasnila o pravilniku naj se zainteresirani javijo na sedežu Slovenskega dobrodelnega društva v Trstu, ulica Machiavelli 22, 2. nadstropje, telefon 631203, ob sredah od 16. do 18. ure.
Rok zapade 30. novembra 1993.

PD MAČKOLJE

vabi
v nedeljo, 7.11.1993, do 16.30, v srenjski hiši v Mačkolljah, na ogled Goldonijeve komedije

Sluga dveh gospodov
v izvedbi dramske skupine
PD Štandrež

Čestitke

V soboto, 23. oktobra, sta se na Opčinah poročila

Barbara Ferluga in Robi Vidoni

Veliko sreče na skupni življenjski poti jima voščijo

Fantje izpod Grmade

Pratika 1994 izšla!

Pravkar je izšla tradicionalna Pratika za leto 1994 pri Mohorjevi založbi v Celovcu. Po stari navadi vsebuje pester izbor besedil in slik, tako da je »za vsakega nekaj«, ki Pratico bere.

Prispevki so tako pripravljene, da služi knjižica tudi za »branje vmes«, ko nimamo časa se seesti za mizo in se zbrano predati branju. Novo Pratico je uredil Lojz Angerer, znani prevajalec in urednik iz Kotmarse vasi.

Cena znaša 400 SIT.

ŠIRI KATOLIŠKI GLAS

Moška skupina AKORD iz Podgore bo nastopila v soboto, 30.10.93, na reviji Srečanje zborov (Incontro di cori), ki bo v Marianu v novem Avditoriju v šoli.

Nastopili bodo še ital. zbor iz Izole in ženski zbor Cantarè iz Trsta. Organizira zbor Portelli iz Mariana.

MePZ Podgora in zbor J. Gallus iz Kranja bosta nastopila v nedeljo, 31.10.93, ob 11. uri v cerkvi Marije Rožnega venca v Tržiču.

Pevski zbori Vesela pomlad z Opčin prirejajo ob svoji 15-letnici v nedeljo, 31. t.m., ob 17. uri, v Prosvetnem domu na Opčinah koncert OPZ Vesela pomlad, ki ga vodi Franc Pohajač. Sodeloval bo OPZ Ladjica iz Devina pod vodstvom Olge Tavčar. Poseben gost večera bo priljubljena pesnica Neža Maurer. Pristrčno vabljeni!

V **Marijinem** domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ul. Brandesia 27, bo v nedeljo, 31. oktobra, ob 17. uri, nastopil amaterski oder KD Igo Gruden iz Nabrežine s komedijo Arzen in stare čipke. Režija Maja Lapornik Pelikan. Vabljeni!

V **nedeljo**, 31. oktobra 1993, bo ob 14.30 na mestnem pokopališču pri sv. Ani vsakoletna maša za vse rajne, ki tam počivajo v pričakovanju Vstajenja. Maševal in govoril bo katinarski župnik g. Anton Žužek.

V **četrtek**, 4. nov., barkovljansko občestvo zopet vabi k sv. maši za mladino in duhovniške poklice. Ura molitve z večernicami in sv. mašo se prične kot običajno ob 17.30 v barkovljanski cerkvi.

Klub prijateljstva in Vincencijeva konferenca v Trstu vabita na izlet v Palmanovo na ogled razstave Palmanova - trdnjava Evrope, in v Gonars v sredo, 10. novembra. Vpisovanje v trgovini Fortunato do petka, 5. novembra.

DAROV

Za cerkev na Peči: Berta Tomsič za cvetje 5.000; Nada in Vitko ob srebrni poroki 100.000 lir.

Za cerkev na Vrhu: Sonja Cotič 5.000 lir.

Za misijon P. Kosa: N.N. Rupa 150.000; N.N. Rupa 50.000 lir.

Ob obletnici smrti dr. Miroslava Legiša daruje žena Marica 50.000 za Zavod Sv. Družine in 50.000 za cerkev v Mavhinjah.

Ob smrti Angele Pahor Furlan daruje hči Livia Furlan 150.000 za oltar v Mavhinjah in 50.000 za misijone.

Za cerkev v Mavhinjah: namesto cvetja na grob pok. Angele Pahor darujeta Anica 15.000 in N.N. 15.000; v isti namen Božena in Jelka Terčon 50.000 in 50.000 za misijone (skupaj 100.000 lir).

Za slov. Karitas: N.N. 100.000 lir.

Za misijone: N.N. 300.000; N.N. 100.000; N.M. 100.000; S.Z. 100.000; Marija Trinko 100.000; R.V. 30.000 in M.K. 30.000 lir.

Za slov. misijonarje: C.K. 50.000; N.N. Štandrež 1.000.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor od Sv. Ivana TS: Darko Cerkenik 100.000 lir.

Tanja in Walter ob poroki darujeta po 100.000 lir za misijone in za Marijin dom v Rojanu (skupaj 200.000 lir).

Za lačne po svetu: Marija Trinko 50.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: druž. Stranščak v spomin očeta Alberta 25.000; Frida Valetič v spomin na mater Olgo 20.000; Pavletič v spomin na mater Danico 35.000 lir.

Za cerkev Brezmadežne na Pesku: ob poroki Kralj-Ferfolja 100.000; N.N. 30.000 lir.

V spomin Maksija Godina daruje sestra Pavla 50.000 za Marijin dom in 50.000 za cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu.

Za Marijin dom N.N. 100.000, N.N. v spomin na Amalijo, Kristino, Nika in Milko Černigoj 100.000.

Radio Trst A

Poročila: ob 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00.

Sporod od 30. okt. do 6. nov. 1993

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Igra za dedija«. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.15 Narodnozabavna glasba. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Obzornik. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dante Alighieri: »Božanska komedija: Pekel«. 4. del. 14.45 Glasba za vse oku-se. 15.00 Krajevne stvarnosti.

Ponedeljek: 8.30 Priljubljene melodije. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Orkestralna glasba. 10.00 Mladinski oder: »Vonj nevidnega cveta«. 10.30 Intermezzo. 11.00 Iz studia z vami: Okrogla miza. 12.40 Fanfare z zvornika. Mešani zbor Frančišek Borgia Sedej iz Števerjana vodi Tomaž Tozon. 13.50 Orkestralna glasba. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Potpuri. 15.00 Panta rei. 15.30 Mladi val. 17.00 Mi in glasba.

Torek: 8.10 Svojo poslednjo voljo pri zdravi in čisti pameti izrekam. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. Johann Wolfgang Goethe: »Trpljenje mladega Wertherja«. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Nagrobnice Staneta Maliča. Cerkveni zbor z Opčin vodi Janko Ban. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Aktualnosti.

Sreda: 8.30 Priljubljene melodije. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Orkestralna glasba. 10.00 Mladinski oder: »Moja in čudodelni naprstnik«. 10.30 Intermezzo. 11.15 Iz studia z vami: 11.45 Okrogla miza. 12.40 Tržaški okteti poje skladbe tržaških avtorjev. 13.20 Na goriškem valu. 15.00 Made in Italy. 15.30 Mladi val. 17.00 Mi in glasba. 18.00 Tiho tiho, davno davno.

Četrtek: 8.10 Tisoč let naših prednikov. 8.30 Revival. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.40 Zborovska glasba. Mešani zbor Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin vodi Matjaž Šček. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Dopisnice z najbližnjega vzhoda.

Petek: 8.40 Potpuri. 9.00 Iz studia z vami: 9.15 Odprta knjiga. 10.30 Intermezzo. 11.45 Okrogla miza. 12.45 Zborovska glasba. Mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj vodi Aleksandra Pertot. 13.30 Za smeh in dobro voljo. 13.45 Narodnozabavna glasba. 14.10 Otroški kotichek. 14.30 Od Milj do Devina. 15.00 Nekaj minut z... 15.30 Mladi val. 17.10 Mi in glasba. 18.10 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.00 Male skrbi - veliko veselje. 9.20 potpuri. 10.10 Koncert v Cankarjevem domu v Ljubljani. 12.00 »Ta rožajanski glas«. 12.45 Glasnik Kanalske doline. 13.20 Glasba po željah. 14.10 Nediški zvon. 15.00 »Ena se tebi je želja spolnila«. 16.00 Odkritje Amerike. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Mala scena. Janez Povše: »Za plačilo ti prinašam slovo«.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318

Tiska: Tiskarna Budin

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi in osmrtnice: za vsak mm višine v širini enega stolpca 1000 lir, k temu dodati 19% IVA

Član

ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA
PERIODIČNEGA TISKA

ZVEZA ITALIJANSKIH
KATOLIŠKIH TEDNIKOV

november 1993

in okolica

Kdaj	Kje	Kaj	Prireditelj	
PON.1.		Okopališča, spomeniki	Polaganje vencev	ZSKP
PET.5.	18.00	Kat. knjigarna	Razstava slik in knjig bratov Breščak	KK
PET.5.	20.30	Katoliški dom	Duo Scherbina-Agnoletto	AC Lipizer
SOB.6.	20.30	Štandrež-žup.dom	Martinovanje	PD Štandrež
NED.7.	18.30	Štandre -žup.cerkev	Koncert APZ T.Tomsič	SCGV E.Komel
PON.8. TOR.9.	20.30	Katoliški dom	Gled.predstava: Operacija Timava	SSG
PET.12.	20.30	Doberdob	Koncert zbora Hrast	PD Hrast
PET.12.	20.30	Katoliški dom	Trio di Parma	AC Lipizer
SOB.13.	20.00	Štandrež-žup.dom	Preds.knjige: Iz kmeč-kih korenin sem pognal	PD Štandrež
NED.14.	16.30	Števerjan-Sedejev dom	Kulturni program	F.B. Sedej
PET.19.	18.00	Kat. knjigarna	Razstava A.Kosiča	KK
SOB.20.	20.30	Katoliški dom	Cecilijanka 93	ZSKP
NED.21.	11.00	Katoliški dom	Duo Angeleri-Mingardo	AC Lipizer
NED.21.	16.00	Katoliški dom	Cecilijanka 93	ZSKP
ČET.25.	20.30	Doberdob	Konc. Bergant-Caterini	PD Hrast
PET.26.	20.15	Travnik-Sv.Ignacij	It. Cecilijanka	MPZ S.Ignazio
PET.26.	20.30	Katoliški dom	Quartetto Paganini	AC Lipizer
PET.26.	20.30	Števerjan-Sedejev dom	Sklep plesnega tečaja	F.B.Sedej
NED.28.		Štnaver	Martinovanje	PD Štnaver

Katoliški dom, Gorica, Dravograd 20.sept.85

tel. 33240

- SSO, tel. in telefax 536455
- telovadnica, tel.32310
- ZSKP, ZOPZ, SZSO-SGS, Helz L.Bratuž in M.Filej, Oder 90, zadruga Ojsternik, ŠZ Olympia, društvo A.Gregorčič, ansambla Prijatelji in Bleu Angels, odbor staršev, SKPD M.Filej

Katoliško tiskovno društvo - Placuta 18

tel.533177

fax 536978

- Katoliški glas
- Pastirček
- Mohorjeva družba
- Slovenski center za glasbeno vzgojo E.Komel
- Marijina družba, Misijonski krožek
- Slovenska Vincencijeva konferenca